

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci: **Ing. M. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutím žalované ze dne 8. 8. 2018, č. j. 10.01 000914/18-002 a č. j. 10.01-000915/18-002 a ze dne 20. 8. 2018, č. j. 10.01-000983/18-002 a č. j. 10.01-000984/18-002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2019, č. j. 3 A 233/2018 - 80,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 11. 4. 2019 kasační stížnost žalobce („stěžovatel“) proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), zastaveno řízení o stěžovatelově žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 8. 8. 2018, č. j. 10.01 000914/18-002 a č. j. 10.01-000915/18-002 a ze dne 20. 8. 2018, č. j. 10.01-000983/18-002 a č. j. 10.01-000984/18-002, a to pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] Stěžovatel podáním ze dne 13. 5. 2019 požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 As 72/2019 - 16, zamítl stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť vyhodnotil stěžovatelův návrh jako zjevně neúspěšný (srov. § 35 odst. 10 a § 36 odst. 3 s. ř. s. a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2007, č. j. 7 Afs 102/2007 - 72; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Současně Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů splnil poplatkovou povinnost a doložil své právní zastoupení; stěžovatele také poučil o následcích nesplnění uvedených povinností. Usnesení

bylo stěžovateli doručeno dne 31. 5. 2019; stěžovatel ve stanovené lhůtě (tedy do pondělí 17. 6. 2019, srov. § 40 odst. 3 s. ř. s.) soudní poplatek neuhradil, ani nedoložil, že je ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem.

[3] V podání, které bylo zdejšímu soudu doručeno dne 10. 6. 2019, stěžovatel sdělil, že nemá dostatek prostředků na zaplacení soudního poplatku popřípadě na úkony zástupce z řad advokátů a nemá doklad o právnickém vzdělání. Není uvedeno, z čeho by měl být schopen soudní poplatek zaplatit. Tvrdit neúspěšnost a přitom vyzývat k zaplacení soudního poplatku a k zvolení zástupce dává dost podivný smysl. Stěžovateli není známo, že by nereagoval, nebo že by odmítl provést nějaké doplnění. Je možné, že když má Městský soud v Praze více adres (Spálená, Slezská), že podání bylo doručeno jinam a že nedošlo ke komunikaci mezi adresami a k přeposlání. Číslo 102 nelze jednoznačně považovat za zneužívání práva. Okresní soud v Jihlavě vydal usnesení ze dne 18. ledna 2019, č. j. 2 EXE4570/2012-301 (102 Ex 33135/12) o ustanovení zástupce a o přiznání osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel v uvedeném podání neuvedl žádné nové skutečnosti, které by mohly změnit závěr zdejšího soudu o tom, že stěžovatelův návrh je zjevně neúspěšný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, v němž soud dospěl k závěru, že o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení.).

[5] Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[6] Stěžovatel ve lhůtě stanovené soudem ani následně soudní poplatek nezaplatil, přičemž o jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků již bylo pravomocně rozhodnuto. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavit.

[7] S ohledem na skutečnost, že Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatele zastavil, je již nerozhodné, že stěžovatel rovněž nedoložil splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

6 As 72/2019

V Brně dne 3. července 2019

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu